

81 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN I.VIII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 1. Augusti

Älskade Make!

Nu kan jag ej vänta längre, utan måste nödvändigt få språka med dig min egen hjertans Gubbe, utam att tillfället är så godt och alla andra äro bortresta blott Nanny och jag som hvar sitta vid sitt bord på vinden och skrifva till sina vänner, den föregående till Kuopio, och den andra långt bort, det är första gången jag skickar mina bref på en så lång väg, och måtte det vara sista, ty alldrig mera lemna du din Maka lofva mig det, jag tror att jag ej någon annan gång skulle skiljas ifrån dig, det känner jag nu då jag fått erfara, hvad det vill säga att vara skild. 10

Flere har förundrat sig öfver, att du står ut med att dageligen vara i sällskap med Lengman men du sade ju sjelf att du ej skulle bry dig derom, och jag förtröstar uppå dina ord, ty ledasamt skulle det vara att veta, att äfven det gjorde dig sorg. Calle har redan börjat att läsa för Mag. Hindritzius, och jag tror att det går bra, måtte han äfven få vara så frisk som han hittills varit. Nu hafva vi redan varit nära tre veckor på landet, eller här, och hvar gång jag börjar och tala om vår bortresa så säger Tant att jag ej får tala derom, emedan vi bestämt ej få resa, således kan jag ej bestämma huru länge jag kommer att dröja. Jag är mycket ledsen öfver att du ej kan få brefven som äro i Hamburg förren, i september, der var innom et bref en Nota på par böcker som Melander önskade att få. Och Magister Kellgren skref i Josephines bref att jag nödvändigt borde skrifva till dig att Rektor Sygneus dröjer till i slutet på Juli i Paris, och nu är det försent. Jag mins att jag hört att Kellgren skulle resa till London, då får du ju ej heller träffa honom. Det roar väl dig att få höra om Lilli, hon är lika söt och snell som förrut. 20
i går märkte jag hos henne så mycket klokhet som jag förrut ej kunnat ana till, det gorde mig så glad, och jag lekte med henne visst en timme och hela tiden skrattade hon så hjertligt, jag önskade blott att du hade sett henne. Tant blir allt mera förtjust i henne till och med Farbror, han dansar ibland med henne äfven som du brukade göra, men ingen pipa har han, utan i stället glasögona, efter hvilka hon räcker sina små händer. Efter några dagar tror jag att vi resa till Franzens på ett litet landställe en tre mil härifrån för en vecka sedan var hon här och då bad hon mig taga lilla Hanna med, ty annars hade jag ej farit. 30

Nu just åkte Posten på gården och den ena efter den andra skyndar på mig. Gud låte dig vara frisk min egen Älskade, din 40

Jeanette.

Farväl.

Tant, Farbror, och Nanny helsa dig hjertligt.